

Šent-Vidske. Ta zasluga gre obč. predstojniku gosp. J. Zupancu. On je dobro vedel, kako ljubi, dragi in dobri so nam g. Ulaga bili. Imeli jih homo gotovo vedno v blagem spominu; kajti omenjeni venec se bo vsako leto ob določenih časih na gomilo deval ter nas tam spominjal dobrih nauk in dobrot, katere smo v teku 31 let, kar so med nami bivali, iz njih ust in radodarnih rok sprejemali. »Bodi jim zemljica lahka!«

Iz Teharja. († Miha Vizjak.) Sopet nam je smrtna kosa pobrala nevstrašljivega in značajnega moža in narodnjaka. Četrtek, dne 17. marca zjutraj ob 3. uri je previden s svetimi zakramenti v 77. letu svoje starosti v Gospodu zaspal g. Miha Vizjak, po domače Pečevšek, posestnik in sloveči sadjerec na Pečevji. Na sv. Jožefa popolden ob 3. uri spremili smo ga k zadnjemu počitku. Pogreb bil je jako sijajen, kakoršnega Teharje malokdaj vidi. Videl si lepo število odličnih gospodov iz Celja in Šentjurja in prav mnogohojno število spremljevalcev iz Teharij in sosednih župnij. Kondukt vodili so prečast. gospod župnik in knezoškof. svetovalec Anton Šibal. Pri odprtem grobu so od rajnega, s katerim sta si bila dobro znana, v prav vbranih in ginljivih, v srce segajočih besedah vzeli slovo ter so posebno poudarili, da je bil pokojni priden, veren sin sv. katoliške cerkve, ki je zvesto svoje krščanske dolžnosti opravljal, da je bil bistrega uma in blagega srca, priden oče, značajan mož in vrli narodnjak, kojega bo pogrešal dom in vsa fara Teharska in prijatelji Slovenci. Poudarili so tudi, da je bil posebno nadarjen sadjerec, odlikovan od Njih veličanstva svetlega cesarja samega s srebrnim križcem s krono. Po končanem govoru so gg. pevci Celjske čitalnice kaj lepo nagrobno zapeli. In tako smo našega prijatelja Mihaela Vizjaka hladni materi zemlji izročili. Naj omenim še nekaj črtic iz njegova življenja. Kot odrasli mladenič bil je Miha Vizjak močne, čvrste in visoke rasti in je odstavljen k vojakom celih 12 let kot »grenadir« svoje dni pri vojakih služil in to na Italijanskem. Obhodil je kot vojak skoraj vsa večja mesta po italijanski deželi, kjer se je tudi prav dobro italijanščine naučil in jo je celo gladko govoril. Rad je pripovedoval, kako ga je veselilo v mestu Milanu, kjer je več let kot vojak bival, v velikansko in veličastno cerkev sv. Karola Baromejskega k službi božji zahajati. Še le vrnivši se od vojakov prevzel je posestvo ter se je z vsemi močmi poprijel kmetijstva in sadjerejstva, do katerega je imel posebno veselje. Prijatelji smo ga radi obiskovali, in vsakemu je znal dobro svetovati, posebno v sadjarstvu. Neki prijatelj ga vpraša: Ljubi Miha, se-li kaj bojiš umreti? In Miha Vizjak mu odgovori celo mirno: »Še kot črstev, močen mož pri vojakih nisem se bal sovražne smrtne kroglice, za katero sem kot vojak moral vsako uro pripravljen biti, zakaj bi se neki zdaj kot sivolasi starček smrti bal, o da bi bila le srečna naša zadnja ura!« Bila pa je tudi zares srečna njegova zadnja ura. Nadušljivost ga je hudo mučila, večkrat v boleznih in še malo dni pred smrtjo prejel je z veliko pobožnostjo in vdanostjo v sveto božjo voljo sv. zakramente umirajočih in je mirno v Gospodu zaspal. V blagem, častnem spominu hočemo ohraniti pobožnega kristjana in našega vrlega narodnjaka, Mihaela Vizjaka, bodi mu zemljica rahla!

Iz Buč. Kakor se je že poročalo, vzela nam je nemila smrt preteklo jesen našega blagega dušnega pastirja, vis. č. g. župnika Mihaela Rakoše. Že ob času mučne in dolgotrajne bolezni rajnega g. župnika obrnilo je previsokočastito škofijstvo milostno skrb na našo župnijo in nam poslalo v oskrbovanje župnije č. gosp. Alojzija Arzenška. Dne 4. avgusta smo tega gospoda lani z velikim veseljem sprejeli. V kratkem času tukajš-

njega bivanja pridobili so si č. g. provizor vsled njihovega zelo skrbnega in neumornega delovanja, kar se tiče poviksanja božje časti in dušnega pastirstva, neizmerno zaupanje in naklonjenost vsega ljudstva. Dne 25. svečana je prišel čas ločitve in s tužnim srcem smo se poslavljalji od nam tako dragega gospoda Alojzija, ki so se podali na jim odločeno novo mesto na prijazni Ponikvi. Bili so ti gospod vsem župljanom vselej zvest in odkritosrčen prijatelj in svetovalec, ter so delovali tudi v narodnem obziru spretno za povzdigo narodne zavesti. Kazoč, koliko vrednost prinaša čitanje naših dobrih slovenskih časopisov in knjig, spodbujali so nas na naročbo raznih listov in sedaj potuje precej večje število časopisov med nas kmete. Kličemo jim torej v slovo: Dobrotljivi Bog naj jim mnogoterno poplača ves trud, ki so ga z nami imeli ter naj jih ohrani v svoji milosti še obilico let zdravih in zadovoljnih!

Od Št. Lovrenca na kor. žel. (Zalostnerazmere.) Povsod gre Slovan junško na dan, tudi naše sosednje občine so se že večidel postavile na narodna tla, le v našem trgu še o narodni zavesti ni duha ne sluha. Žlahitna nemškutarja je v najlepšem cvetu, dasiravno bi prave Nemce lahko našel na prste ene roke. Zakletim nemškutarjem izročujejo preslepljeni kimaveci vse častne službe, da gospodarijo, kakor se njim ljubi. Naš mnogozaslужni (?) dosedanji župan se je pri zadnji volitvi dne 22. marca odrekel županstvu. Prav tako! Njegova požrtvovalnost za občino in nje blagor je bila v nekaterih rečeh sicer dobra, v drugih pa toliko, kakor »nič«. V črnih bukvah pa ostane zapisano, da so z njegovim dovoljenjem pred leti velikaši po časti in gosti surovo napadli kmetsko bralno društvo v gostilni g. Pernata. Naše popolno zaupanje bi si bil pridobil, ko bi enako postopal proti ljudem, ki so sramota fare, gmotna škoda občine. Opazujemo namreč britko resnico, da kužna bolezen »divjih zakonov« silno razjeda in mori zdravo telo človeške družbe. Naj se to odpravi, opozorila je slavna deželna vlada posamezne občine. Pri nas se nič ne zgodi, akoravno so se bližnje občine že davno za to izrekle. Kam bomo prišli z občinskimi dokladami? Njih že itak imamo 40%. Čujte, samo trg plačuje 800 gold. na leto za obč. reveže. K temu pa še pride v kratkem novo, se ve, da velikansko šolsko poslopje, za skoraj polovico nezakonskih otrok, katere rodijo večinoma »konkubinati«. Kako pridemo davkoplačevalci k temu, tako obilico tujih našemu premoženju nevarnih ljudi preskrbovati? Zakaj prepušča župan, da se smejo mladi ljudje kot »oferji« ali »oferice« potikati brez vsega dela po bajtah med tem, ko kmet poštenih delavnih poslov krvavo pogreša! Zakaj bi župan, ki mora biti vnet za blagor občine, ne omejil nekoliko brezštevilnih »balov« in plesov, ki so službenemu stanu začetek njih duševnega in gmotnega pogina? Polni strahu zremo v prihodnost, ter se poprašujemo, kaj bode z novim županom! V letošnjem dolgem pustu ni bilo v celi fari nobene poroke! Pri nas je res treba pomoči, dokler ne omagamo pod težo doklad, in da od nekdanjega slavnega Št. Lovrenca v Puščavi ne bo ostala samo le puščava.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Nj. veličanstvo svetli cesar se je vrnil v torek iz Bajovarije na Dunaj ter obhaja tu, kakor po navadi, velikonočne praznike. — Nizjeavstrijski dež. zbor je vsprejel načrt nove postave, ki ureja oskrbovanje

občinskih ubožcev. Tej postavi se pravi, da je draga in ob enem slaba, ali take so sploh postave liberalcev. — Gornjeavstrijski dež. zbor ima večino konservativno in v njem so vsprejeli načrt postave gledé na deželni šolski svet. Po tej postavi dobi katoliška cerkev več moči do ljudske sole, toda pravi se, da je c. kr. vlada ne predloži Nj. veličanstvu v potrjenje.

Štajarsko. Liberalna gospóda v našem deželnem zboru hoče še eno leto prevdarjati, ali naj ostane c. kr. kmetijska družba ali pa se prelevi v c. kr. dež. kmetijski svet. Da bi ne imeli strahú pred Slovenci, bili bi že letos sklenili, naj se c. kr. družba prelevi v tak svet, v katerem bode nekaj nemških uradnikov dobilo zaslužka na stroške dežele. — Deželne doklade bode letos 33 kr. od enega goldinarja cesarskih davkov, tedaj za eden krajcar več, kakor lani. To je tudi napredek!

Koroško. Za Vrbsko jezero pri Celovci so napravili v Linci nov parnik, ime mu je Helios in prostora je na njem za 300 ljudi, drag pa je tudi. — Za vravnávanje rek izdajo na Koroškem veliko denarja, toda ni videti, da kaj pomaga. V zadnjem času maje pa že tudi liberalna gospóda semtertje z glavo, ko pride v dež. zboru tak predlog za vravnávanje kake reke.

Kranjsko. Ker bodo v kratkem v Ljubljani dopolnilne volitve v mestni zastop, zato se vrše že sedaj »ljudski shodi«, da se pripravijo volilci na-nje. Naj pa nihče ne pričakuje, da bodo te volitve »gladke!« Na ljudskem shodu, sklicanem po »Slov. društvu«, zadnjo nedeljo je bilo videti že »rogov«, vidno znamenje, da se misli na boritev. — Na novem gledišči v Ljubljani ne bode slov. napisa, ampak samo grb kranjske dežele. Nam se zdi to čudno, posebno pa še tedaj, ako se napravi nemški napis, slovenski pa izostane.

Primorsko. Na ljudskem shodu v Dornbergu pri Gorici so sklenili prošnjo do c. kr. vlade, naj predloži postavo za vravnávanje Vipave, katera dela sila veliko škode. Za take postavo bode pa jim pač treba še večkrat potrkati pri vladi, kajti vravnávanje te reke stane veliko denarja.

Tržaško. V Trstu se šopiri slej, kakor prej laška gospóda ter dela, kar ji drago, vendar pa kaže sedaj c. kr. vlada nekaj več volje, da se stori tudi slov. prebivalcem pravica. Ako vlada hoče, mora mesto postaviti vsaj dve ljudski šoli za otroke slov. starišev, doslej se jih mesto brani, kar največ more.

Istersko. Minister za uk in bogočastje je dejal prof. Spinčiča iz službe, ker je neki preveč agitiral pri nekaterih volitvah. Tega pa, sodimo, da vendar-le ni bilo treba.

Hrvaško. V Reko je prišel te dni novi kraljev namestnik, grof Bathyányi, vsprejeli so ga prav slovesno, ali čudno, da je novi namestnik govoril vedno laški, mar ne zna hrvaški? — Nadškof v Zagrebu postane najbrž korar Haudek, vsaj govorica o njem se ponavlja v zadnjem času po gostem in torej utegne biti kaj resnice na njej.

Ogersko. V državnem zboru se plete že dolgo posvetovanje o državnem proračunu in »levica«, stranka grofa Apponyia, še ne kaže, da ji zmanjka že počasi besedij. — Naj se izpremeni veljava denarja, ki jo imamo sedaj, v zlato veljavo, na to dela najbolj ogerski minister za državne finance in vse kaže, da se mu vgodi. Drugim pa se ne zdi, da je je že tako sila treba.

Vunanje države.

Rim. Avstrijski poslanik pri sv. očeta Leon XIII. je doslej grof Revertera, ali piše se, da nima več zupanja pri sv. očetu, ker se shaja neki tudi z laškimi velikaši. Kaj je resnice na tem, ne znamo, toda sodimo, da ne veliko.

Italijansko. Kralj Umberto je odlikoval celo vrste mož, ki so imeli kaj dela pri sklepanji trgovinske pogodbe, med njimi je tudi ogerski minister za trgovino, Baross. On je dobil veliki kordon reda sv. Mavricija. — Veliko veselje je pripravil nek duhovnik v Rimu liberalcem, ker toži kardinala Oreglia, češ, da mu ni izročil župnije, do katere bi on imel pravico prej, kakor drugi prošnjik. Tacih tožb se doslej ni bilo, ker jim manjka vsake podlage.

Francosko. Anarhisti še delajo vselej grozo ter se sliši sedaj tu, sedaj tam, da so ukradli dinamita. V večih mestih so imeli že tudi požarov, katerih so bili krivi anarhisti. Vlada njim ne more priti do kože, zato pa se repenči raji nad duhovniki in se grozi, da 'dene vse pod ključé, ako zine kje kateri kaj zoper republiko. Takov je pogum srčnih republikancev!

Angleško. Predloga vlade, naj se sklene v državnem zboru prej posvetovanje, kakor mu doba poteče, niso vsprejeli v drž. zboru. Vsled tega bodo nove volitve še le v pozni jeseni, ali pa more biti prihodnje spomladi.

Nemško. V času, ko je bila v nemških deželah vojska zoper katoliško cerkev, niso izplačevali duhovnikom ničesar iz državnih blagajnic. Sedaj bi radi popravili to krivico, toda tistega denarja, ki so si ga bili pridržali po krivem, ni sedaj nikjer najti in nihče ne zna, kam da je izginil. No, knez Bismarck in njegovi sluge že znajo za-nj. Če je vladi v resnici kaj do pravice, naj pa se obrne do-njih!

Rusko. Minister za vunanje zadeve, grof Giers je nevarno zbolel in pravi se, da bode težko ozdravel. Carju bode torej treba skrbeti, da se mu poišče naslednik.

Srbsko. Milan Obrenović, prej kralj vseh Srbov, se je odpovedal svoji domovini in sedaj ni nikjer doma. Misli je, da bi mu v Rusiji še kazalo najbolj, toda tam ga niso hoteli in ne mara, da ga dobimo še v Avstrijo, na Oggersko.

Tursko. V Albaniji so se uprli mladi možje zoper tursko vlado ter ji nočejo dati odkupnine, ki jo tirja od njih za to, da jih ne vzame v vojake. Bilo je vsled tega že krvavih bojov.

Grško. Predsednik novega ministerstva potuje sedaj po mestih ter nagovarja ljudi, naj volijo može za poslance, ki bodo za-nj, torej njegova stranka. Doslej mu še hodi tesno za zanesljivo večino v drž. zboru.

Afrika. Zoper Dahomejce zbira francoska vlada večjo vojsko in že je več bojnih ladij na potu v Tonking.

Amerika. V Chicagu, kjer bode prihodnje leto velika razstava, nameravajo delavci 1. maja tirjati delo po 8 ur na dan in pritožiti se zoper redarje, češ, da jih le-ti stiskavajo čez silo. Na tem zboru bode neki pri 20.000 delavcev.

Za poduk in kratek čas.

Pomladanski glasovi.

(Napisal J. Sattler.)

Zopet se je vzbudila priroda iz zimske otrplosti, kakor bi jej angelj božji navdihnil novo življenje. Prišlo je ljubko mladoletje. S cvetjem in zelenjem se odeva hrib in dol. Vrnile so se pa tudi ljubljenske naše, lahkokrile ptičice, ki pozdravljajo z veselim petjem ustajanje vesoljne narave in Izveličarja našega.

Na košatem orehu žvižgajo in ščebetajo iz nova škorcei, kakor bi hoteli prekositi drug drugega s čvrčanjem svojim. Le poslušajte jih; pripovedujejo si, kaj so